

være Gjenstand for en vidtløftigere Discussion baade ved denne og en følgende Behandling, og jeg skal afvente, hvorvidt jeg derved maatte finde Anledning til at høre mig videre.

C. B. Nyholm: Spørgsmaalet om en gennemgribende og dybtgaaende Reform af hele Administrationen har ofte været paa Bane, og det har leilighedsviis under Forhandlingerne viist sig, hvor forskellige Anskuelserne i det Hele vare, skjøndt man var enig om, at Noget maatte der gøres til en saadan Forandring. Det har viist sig, hvor forskellige Tvivlsmaal der ere, og i hvor høi en Grad forskellige Standpunkterne og Synsmaaderne hos Thingets Medlemmer ere. Disse forskellige Tvivlsmaal have, som den ærede Taler, her nu satte sig (B. Christensen), har paapeget, fulgt Udvalgets Medlemmer under deres Behandling af de til dette henviste Sager, og endeel af os have fundet, at der af Hensyn til disse store og indgribende Tvivl var Grund til at fremkomme med et Forslag af den Natur, her er Tale om, idet vi nemlig maatte forudsætte, at Tvivlene vare altfor store, Spørgsmaalene altfor vigtige til, at de kunde finde deres, jeg vil ikke engang sige Besvarelse, men blot nogenlunde fuldstændige Drøftelse og Prøvelse i et almindeligt Udvalg, der jo er begrændset hvad dets Varighed angaaer ved Rigsdagens Samlings-tid, og hvad dets Competence angaaer ved de Love, som ere forelagte og henviste til det, og som endelig ikke har Myndighed til at conferere og forhandle med Andre end netop Thingets og Regeringens Medlemmer. Vi have dernæst, som det ligeledes blev paapeget af den ærede foregaaende Taler, meent, at nu maatte det Tidspunkt være kommet, da man ikke længere burde styde Behandlingen af disse Spørgsmaal fra sig, hvor lidet tillokkende, jeg kan gjerne sige, hvor affrækkende en saadan Behandling end maatte være paa Grund af de med samme forbundne Vanskeligheder, der ere saa store, at man, naar man først begynder rigtigt at sætte sig ind i Sagen, næsten ikke veed, hvor man skal begynde, og hvor man skal ende. Vi have meent, at Tidspunktet maatte være kommet netop nu, da Forsatningskampen er bragt til Ende, da vi altsaa omsider

have No til at overveie Sagen, og det er forekommet os, at den hele nye Land, der har gennemtrængt Forsatningen og det almindelige Statsliv ved Juni-Grundlovens Givelse, ogsaa maatte bringes ind i den hele Administration og den officielle Forretningsgang, Noget, som efter vor Overbeviisning ikke hidtil er steet — jeg siger dette uden paa nogen Maade at ville, at det skal geraade den tidligere eller nærværende Regering til Forkleinselse — vi vide jo meget vel, hvilke Vanskeligheder der hidtil have stillet sig i veien for saadanne Reforme — eller at det paa nogen Maade skal indeholde en Vebreibelse mod Administrationen og dens forskellige Functionairer, hvis Loyalitet og Dygtighed og Nidkjerhed vi tilfulde anerkjende. Jeg siger, at vi have meent, at dette Tidspunkt nu maatte være kommet, og det ikke blot af denne Grund, men ogsaa fordi den ulæglige Fred, som har fundet Sted, har indskrænket Statens Territorium, og indskrænket dens Hjælpesilder, og derfor maa indeholde en alvorlig Opfordring til at søge Midler, hvorved man kan lægge de tilspiede Saar, blandt Andet ved at komme til større Besparelser i Regeringens Førelse. Endelig have vi fundet et Slags Anledning til nu at fremkomme med Forslaget deri, at den nuværende Regering har nedfat en Commission til at fremkomme med Forslag, deels om Ordningen af Retspleiens Afstillelse fra Forvaltningen og deels om Retspleiens fremtidige Form, idet vi have fundet det rigtigt og naturligt, at der paa samme Tid fremkom Forslag om Ordningen af selve den saaledes udskilte Administration. Vi have iøvrigt troet, at de to Commissioner, baade den, der alt er nedfat, og den, vi her foreslaaer nedfat, meget vel kunde arbejde med hinanden, uden at komme i nogen Collision. Dersom nu altsaa dette forholder sig saa, dersom det maa erkjendes, at der virkelig er gienemgaaende, alvorlige Tvivlsmaal tilstede, som trænge til Løsning, dersom det dernæst maa siges, at det er Sandhed, at det rette Dieblis er kommet til at ordne disse Forhold, og dersom det endelig er sandt, at det ikke kan stee fyldestgjørende gennem et almindeligt Thingsudvalg, saa forekommer det mig, at der for os og dem, der dele Opfattelse med os, ikke er